

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Vänskap alla vinner på

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Hufvudstadsbladet

Publicerad: 19/11/2020

Document Version
(Referentgranskad version om publikationen är vetenskaplig)

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Lassén-Seger, M. (2020). Vänskap alla vinner på: Recension av Peppe Öhmans *Vita lögner och höga hinder*. *Hufvudstadsbladet*, 24.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Vänskap alla vinner på

Peppe Öhman: *Vita lögner och höga hinder*. Ill. Louise Winblad. S&S, 2020.

Det är vinter och Maja "tvingas" fortfarande till stallet av sina hästtokiga mammor som anser att det ska hjälpa henne bli mer självsäker och få fler vänner. Efter sommarlägret och mötet med hästen Frank i förra boken *Ett himla tjat om hästar* (2019), är Maja inte längre lika livrädd för hästar. Men nu är det stallet i stan som gäller och där finns, förutom bångstyriga hästar som kan slänga av sin ryttare, en hackordning bland hästskötarna som tydligt placerar Maja lägst i hierarkin som "vanlig, simpel ridskoleelev".

Mellanåldersboken lider ofta av att en otrovärdig spänningsintrig till varje pris trycks in för att hålla läsintresset uppe. Därför är det glädjande att Peppe Öhman skapar spänning på mer realistiska premisser. Majas grubbel och vardagsfajter samsas ledigt med stall- och hästlivets utmaningar och belöningar. Öhman levandegör ridandet så att även den som knappt sett en häst får smaka på känslan. Minus i kanten får däremot bildsättningens avsaknad av enhetlig linje. Bokserien illustreras av Louise Winblad, men knappt så det märks. Särskilt de större bilderna punkteras av den grådaskiga färgskalan. Var än beslutet om bildsättningen tagits, så har de inte varit illustratören till fördel.

Genom boken fortsätter Maja växa som person. Sina "skräckmonster" tampas hon fortfarande med, men sin känslighet är hon allt mer beredd att försvara, särskilt mot mammorna som hittills bildat enad front: "Mammorna trodde att ett lyckat liv bestod av massvis med vänner som ständigt ville ses. Maja tyckte att det lät mer utmanande än kul. Hellre några få riktigt bra". Mammornas uppväxt bland horder av hästar och bästisar ter sig för Maja allt mer främmande; och för första gången väljer hon att göra något hemligt bakom ryggen på dem.

I klassisk hästboksanda trasslar Majas relationer med de äldre stalltjejerna Parisa och Cassandra till sig och reds ut om vartannat. Parisa är sunt självsäker och schysst mot alla. En olycka i manegen för dem närmare varandra, men Maja har svårt att våga tro på att coola Parisa vill vara hennes vän. Cassandra är dramats klassiska "bitch", suverän på att sparka neråt. Viss nyans får hon när hon röjer sin avundsjuka inför uppmärksamheten Maja får av sina mammor, men på slutet är hon den stora förloraren jämfört med Maja och Parisa som bygger vänskap på att ställa upp för varandra. Så slutar också finalens hopptävling i en from förhoppning om att det finns sätt att vara vänner som alla vinner på.

Maria Lassén-Seger